

Doliul Aradului

Duminică, în zorii zilei, a încetat din viață, în com. Chișineu Criș, unde a trăit în ultimii ani ca notar public d-rul Ioan Suciu, veneratul luptător politic al românilor din Transilvania, organizatorul marei adunări dela 1 Decembrie 1918 din Alba Iulia. Defunctul face parte din generația de luptători a lui Vasile Goldiș și Ștefan Cicio Pop, Al. Vaida Voievod și ceilalți cari prin faptele lor și-au ridicat statul ce nu pot fi dărâmate în sufletul românilor de pretutindeni.

Moartea regretatului dr. Ioan Suciu a venit pe neașteptate, după o scurtă suferință. Veneratul luptător contractase în săptămânile din urmă o ușoară răceală, care apoi a evoluat într-o gripă ușoară, fără nici un pericol. Pe neașteptate starea sa s'a înrăutățit, febra s'a intensificat, iar inima n'a mai fost în stare să reziste, astfel s'a produs sfârșitul.

Vestea morții d-rului Suciu adusă la Arad a străbătut cu iuteala fulgerului în întreg orașul, readucând în actualitate vremurile de demult, când d-rul Suciu era în plină activitate, organizând alegerile dela Ineu, dela Șiria sau alergând într-un suflet să organizeze alegerea lui Vasile Lucaci la Beiuș.

Îndată ce vestea morții sale a fost comunicată d-lui col. Mihail Dobriceanu, prefectul județului, d-sa s'a deplasat la Chișinău, unde a prezentat condoleanțe în numele guvernului și al județului. De asemenea au prezentat condoleanțe toți cunoscuții și prietenii defunctului și ai familiei sale.

Prefectura de acord cu familia, a luat dispozițiunii, ca în sala mare a palatului cultural să se ridice un catafaic, unde a fost așezat corpul neînsufliețit a celui ce a fost dr. Ioan Suciu.

Moartea lui Ioan Suciu a impresonat adânc populația de aici care îl poartă o dragoste adâncă.

Dr. Ioan Suciu s'a născut la 14 Decembrie 1862, în com. Șistarovăț din Banat, din părinții Meleentie Suciu și soția sa Eva, născută Păcurar. Cursurile școlii primare le-a făcut la Lipova, iar cele secundare la liceul de stat din Arad, unde a avut coleg de clasă pe Vasile Goldiș. De aici, între acești doi oameni cari au avut un rol atât de important în viața românilor din Transilvania s'a legat o prietenie strânsă ce a durat întreaga viață. Studiile superioare le-a făcut la facultatea de drept din Budapesta între anii 1880-84. Activitatea de ordin național începută pe băncile liceului a fost continuată la universitatea din Budapesta, fiind ales președinte al societății studențești „Petru Maior”. După terminarea studiilor, d-rul Ioan Suciu a intrat în biroul avocatului Mircea V. Stănescu din Arad, unde și-a făcut studiul. Aici, în afară de știința avocației, d-rul Ioan Suciu a învățat și meseria de editor și scriitor de ziare și a primit primele îndrumări practice pentru viața politică ce urma să o desfășoare ulterior. În 1888, d-rul Ioan își deschide birou avocațial în Arad, făcându-se repede cunoscut, atât prin fermitatea de fier a caracterului său

(Continuare în pag. IV-a)

REVISTĂ LITERARĂ
reportaj - satiră - umor
Inregistrată Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/1938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
Str. Alecsandri 5.

ABONAMENTE:
In oraș: 150 lei anual, în
județ: 120 lei anual, 500 lei
pt. întreprinderile mijlocii
1000 lei anual pt. marile
întreprinderi

Se dărâmă teatrul Aradului!...

— Inregistrarea faptului — Părerea lumii — Intervenția lui Bodroganu — Lemnăria teatrului de vară —
de Radu Baltag

Conducerea primăriei noastre, urmând realizarea vâstelor proiecte edilitare ce și le-a propus, a făcut până acum lucrările pregătitoare în acest scop. Adică: a închis cinematograful Central, care nu mai aduce nici un câștig (las' că nici înainte n'aducea prea mare!), a evacuat localul cafenelei „Palace”, a cărei chirie neincasată trebuie scăzută din venițele orașului, la fel a alor două localuri din palatul teatrului, a dărâmat apoi teatrul de vară, iar acum, recent, a evacuat restaurantul orașănesc. Pentru viitor, a proiectat dărâmarea sălii de spectacole din clădirea teatrului și deschiderea, în locul ei, a unei străzi acoperite — pasaj — unde, concomitent cu modernizarea locuințelor din clădiri, să se amenajeze mai multe localuri pentru magazine și prăvălii. În același timp, localurile cafenele „Palace” și a „Restaurantului Orașănesc” vor fi unite și modernizate, dând un mare local public, ce va fi pus la dispoziția unei organizații românești, pentru a-l transforma în loc de întâlnire a tuturor românilor. În locul sălii de teatru ce la 1 Aprilie va fi dărâmată, primăria anunță clădirea unui teatru nou, a cărui lucrări de edificare vor dura 2 ani, timp în care Aradul va fi lipsit de spectacole.

Presa din Capitală, prin corespondenții săi locali, oglindă a opiniei publice, a criticat proiectele primăriei, susținând că'n actuala stare, Aradul nu poate rămâne timp de 2 ani fără tribuna de glori românească care este teatrul. Și mai cu seamă nu poate fi întreruptă, în desvoltarea ei firească și atât de frumoasă, mișcarea care timp de 3 ani a dat Aradului spectacole de primul rang.

Intervenția presei din Capitală, a enervat conducerea primăriei, care prin intermediul presei minoritare din loc, a dat repetate declarații cari însă n'au adus în discuție decât afirmația că orașul are banii necesari.

Că e așa sau nu, conducerea primăriei știe mai bine decât oricine. Noi însă suntem informați că nu sunt fonduri și că primăria abia acum va face demersurile necesare pentru a i se aproba principal, ridicarea unui împrumut de 30 milioane lei, cu cari să ridice noul teatru. Noi îi dorim succes și să-l ridice cât mai repede. Dar până atunci să nu-l dărâme pe cel ve-

chiu!... Sau dacă totuși vrea s'o facă, să o facă numai după ce s'au pus temelile celui nou!...

Arătam mai sus că primăria a făcut declarații prin intermediul presei minoritare. Dar a mai recurs și la „A hir”-ul lui Ibeme, care sub semnătura lui Bodroganu — n'o fi așa B din Ibeme? — publică un reportaj, din care-l culegem toate verbele...

Va să zică Bodroganu, după ce afirmă că problema teatrului a fost discutată în mod „tendențios contrară realității”, „bodrogănește” mai departe:

„Zic tendențios, contrar, fiindcă datele ce ni s'a pus nouă și altor gazetari la îndemână la primărie, dovedesc identic contrarul celor relatate în presa din capitală”.

Că „li s'a pus datele” mai merge fiind o reminiscență de prin mahalele Bucureștilor, dar ca prin ele să dovedești „identice contrarul” așa ceva nu se poate înghii: un lucru ori e identic cu alul și atunci nu poate fi contrar; ori e contrar și atunci nu poate fi identic, adică asemănător... Asta în mod normal, dar sub egida lui Ibeme...

În altă parte Bodroganu, „bodrogănește”:

„De câțiva ani se aud plângeri, că la teatrul comunal multă lume s'a îmbolnăvit din cauza curentului și a confortului antebelic. Despre lipsa igienei în altă privință nu mai vorbim, căci publicul o cunoaște”.

Că e curent în teatru e cert, dar credem imposibil ca cineva să se îmbolnăvească din cauza confortului antebelic!... Cu ce-o fi vinovat confortul antebelic de îmbolnăvirea oamenilor? Confortul postbelic e mai bun? Nu credem. Și dovada ne o servește chiar „Știrea” care se scrie într-o casă prevăzută cu tot confortul postbelic, dar se prezintă asortată confortului anterior revoluției din 1848...

Mai jos, se mai scrie:

„Șobolanii, vechii locatarii ai edificiului antic, formează decorul pardoselilor putrede și găurite, peste care treci îngrijorat”.

...Peste ce trecem îngrijorați?... Peste șobolani, peste vechii locatarii ai edificiului antic, peste decor, peste pardoselile putrede sau peste găuri?... Am vrea o precizare căci n'am înțeles bine româneasca Bodroganului!...

Astea au fost un fel de sfichiuială la adresa Bodroganului. În subsidiar am ruga pe d. prof. Al. Constanlinescu, să examineze la dsa în „Holarul” problemele de limbă cuprinse în citatele culese din „Știrea”.

Vorbind serios, reportajul amintit din „Știrea”, are un pasaj de o gravitate excepțională. După ce expune starea în care se găsește clădirea teatrului, Bodroganul scrie:

„În asemenea împrejurări, conducerea Municipiului era obligată să dea alarmă și să ia măsuri cu riscul de a trage cu condeiul peste socofeliile avide a unor antreprenori teatrali, cari nu se pot împăca cu ideea, că numai peste doi ani le va sta la dispoziție un alt local de teatru încăpător”.

Dacă domnii dela „Știrea” atâta au priceput din problema teatrului românesc a Aradului, cât scrie mai sus, atunci e rău. Să-și facă bogăjele și să plece de aici! Toți cei ce au luptat — în frunte cu P. S. Sa Episcopul Dr. Andreiu Mageru — pentru realizarea teatrului românesc al Aradului, au făcut-o nu pentru câștiguri materiale, ci pentru a da acestui oraș un aspect și un conținut cât mai românesc, — lucruri de care politicienii de ieri nu s'au îngrijit. Și'n aceste stăruinți, izvorâte din cele mai curate sentimente patriotice, autorul reportajului din „Știrea” n'a văzut decât „socofeliile avide”.

O iluzie mai puțin și o justificare a anumitor manifestări, produse în coloanele „Știrea” la fiecare schimbare de regim. Asta explică pasajul citat. Și încă ceva: că cei dela „Știrea” n'au nici o legătură de ordin sufletesc cu pământul și orașul Aradului!

E bine să se știe!

Partea care urmează ar putea fi intitulată: „Reîntoarcerea poetului la uneltele sale”...

Într'adevăr, anumite informațiuni ne arată, că lemnăria dărâmatului Teatru de vară a fost cerută pentru facerea unui acoperiș pe seama „pavilionului” de pe malul Mureșului, unde cântă muzica Primăria ar fi respins cererea în felul următor:

— Cum?... Să dăm lemnăria teatrului de vară pe seama muzicelei, dar atunci noi cu ce ne facem grajdurile necesare?

(Continuare în pag. 4-a)

Lipova

Unui inginer dornic de îmbogățire.

Oricâte comori vei acumula sub soare
In mormânt nici una nu duci când vei dispărea..
Măntreb dar: decen goana ta din astă lume
Râvnești cu atâta sete și faci mereu să ți se adune?
Nici un om ca tine sau cu avuție.
N'are parte și de-a doua împărăție!

Unui funcționar disperat

Acela este „omul“ ce „poate“ „vrea“ și „știe“
De-a fi tot el când are dureri și bucurie
Și nu ca animalul, după cum cu toți știi,
Când n'are mulțumire, să urle a pustiu....

Săvârșin și jur

Fiindcă am promis că ne vom ocupa de Cooperativă în numărul de față; iată o facem. Știm că se bucură unii, crezând că le vom rămânea datorii. Nu. Vine cureaua la măsură în numerile viitoare. Azi să începem cu povestea cooperativei. Ne-am interesat la locurile competente și ni s'a răspuns de acolo că în notariatul Săvârșin — comuni carii gravitează aci — nu se găsește o prăvălie de Doamne ajută și sunt 6—8 comuni la număr, pur românești, minoritarii nici de leac în ele, ci numai români. Și atunci ne-am întrebat noi. De unde se aprovizionează bieții noștri români cu puținul de care au ei lipsă? Asta întrebăm pe „capii“ satelor. Noi suntem informați că dela jidanul de lângă sinagogă și dela ungurul cel cu „pipă“ în gură toată ziua. De ce fraților??

Și mai întrebăm odată. De ce? Aici să vă faceți, domnilor intelectuali — din loc și jur — datoria. Se ingrase toți „nepoștii“ pe spinarea noastră. Vreți dovezi? Uitați-vă cu stăpânii cu tot. Priviți peste drum, prăvălie grasă cu stăpân la fel. Nu mai vorbim de măcelărie, unde distanța între, prăvălie și stăpân e ca cerul de pământ. Pe spinarea cui s'a îngreșat „Magolița“ așa? Pe a românilor; fiindcă ni se spune că la măcerăria românească, nu vezi un minoritar, cumpărând ceva. La cea cu „Magolița“ chiar „șefii“ cooperativei și a satelor, târguie în ruptul capului. Frumos dlor. Da-ți 'nainte.

Șeitin

Satul nostru în tot anul trebuie să aibă câte o „vinitură“ care să i facă de răs... Anul trecut „dascălul unit“, a cărui tragi-comedie s'a sfârșit... cum s'a sfârșit... iar anul acesta „Șeful de poștă venit din Semlac și-a încheiat bilanțul rușinos cu un deficit de 57000 lei (nu 50000 cum am anunțat noi la timp), pe care lumea spune că i-a mâncat cu cărțile, bețiile (pe la nunții...) și... nanele, care au fost principalele beneficiare... căci îi cereau câte 500 de lei pentru o oră de amor... și el le-a dat. De unde?... Din salariul de 2000 de lei?... Iată justificarea sumei sustrase... Simplă ca bună ziua... dar complicată sufletește... pentru acei ce n'am fi crezut-o niciodată posibilă această fatală justificare pentru eroul... răului!...

Pe de altă parte, ca să nu ne depărtăm de subiect, am vrea să știm, în urma celor întâmplate așa... peste cap cu Lăpușcă, ce perspective de cuceriri cupidoniene intenționează să facă desiluzionată logodnică a celui dispărut de pe crănul Șeitinelui?... Oare nimeni n'are nimic de spus?... Noi credem că sunt multe dar n'are cine s'o asculte... Prezi-erile noastre încep să-și arate fața!...

Domnule perceptor Fănică, de data asta te iertăm pentru că a fost săptămâna Crucii și ni-e frică să nu te... și ea, căci bătut ești tu destul că te lasă și... „Negruța“ și se duce la Ștevuța dela Igris...

Igris

— Igrisenii se bucură de atențiunea primpretorului dela Periam. care i-a dus la Alba Iulia în vagon de cl. II-a.

— Bătrânul cu aventurile galante pe la Național în Timișoara, s'o lase mai lentu, că a cam rămas de căruță...

— Mare minune!... O pisică dela noi a început să umble cu scrisorile de gât... Jandarmii cercetează cine-s vinovații.

— Notarul înregistrează încurajările lui Chenta, dar ni se pare că nu-i servesc la nimic.. Oare?

Șebis

— Unul de pe la noi, pentru a nu lăsa nimic neploatat, și-a dat socru — de vreo 65 ani — la cursurile de telefoniști... Ideia nu e rea. mai cu seamă că rușinea a murit!..

— Un altul — ăsta funcționar — în fiecare seară și la porția de vin dela Lăzci și și-o duce acasă s'o bea. De ce? Patru că numitul nu are nici o autoritate asupra celor ce asculta radio Pesta în cărciuma numitului Lăzci!

De!.. Și asta-i vorbă!

Covăsinț

Contabilul nostru, se zice că a fost în pețite la o fată dela un sălaș din jurul Aradului. Fata se zice că-i frumoasă ca o madonă și bogată din cale afară dar... are și un cusur... E nepocăită! Afacerea a eșuat se țelegede dar ne miră foarte mult faptul că „fratele“ nu mai ține socoteala de canoanele pocăitilor, cari în alte timpuri cu siguranță că l-ar fi numit revizor de apă în adunare.

Zăbalț

Plâng nevestele din Zăbalț, după „ăl mic“ că nu mai are cine le cumpăra pudră, pomezi, șorțuri, cărpe și săpun „barax“ Dar să aibe răbdare că vine el dela cătănie „reformată“.

O nevestă a fost cam supărată pe el pentru că a „zălojițo“, da a împăcat-o la zăposire cu un adălmăș la birt. În schimb s'a supărat aia mai de demult, dar a rămas mângăiată deoarece când au plecat la cătănie și-a luat „sănătate bună“ dela ea.

Beregsău

— Preoții din satul nostru trăesc ca frații dupa ce s'au vopsit cu cele mai eclatante vopsele de limbaj rustic și s'au purtat o vreme îndelungată pe scările parchetului.

— La școala din Beregsău nu se țin ore de religie, fiindcă „fracile“ Valerie, are mult lucru (numără sticlele din fân) iar Andrei cu noua slujbă (președintele porcilor) este foarte ocupat.

— Rauț, vinde vinul mai efțin și de calitate mai bună (pe el părinte!..)

Hălmagiu

Buba noastră d'angă vale
S'ar mărita... n'are parale.
Tatăl ei i-a cumpărat
Haine multe cu... bănat
Dar ea nu știe ce face
Nici chiar ea să le îmbrace.
Deși ce-i spunem poate-o doare
Că „buba“ n'are valoare,
C'are pe ea chiar și poale,
De măritat s'ar mărita,
Pe „cloparul“ l-ar înșela,
Fiindcă ăla i tinerel,
Și ea-i bătrână p'angă el!
Lasă și Petre meseria
Și tensoară cu urgia,
Că văduva aia bătrână
A dat fecioru și pe-o mână
De avocat din Arad
Să i facă casă din brad
Cum i-a mai făcut odată
Când era baba mai... fată.
El însă nu-i omul prost,
Să-i facă la „buba“ rost
Să și termine dânsa treaba
Să meargă la Delibaba
Cu uleiu și cu sămânță
Și cu puțină tărășă
Că așa i place la „măță“.

Al auzit că?

...La Tebea un comerciant și pierdut pălăria din cap tocmai când voia să intre pe poarta unei case unde stă o fată frumoasă... și e trebuit să se înloarcă din drum cu buzele umflăte... pentru că era golu la cap și de... băiatului îi era rușine să se arate așa.?

...Un domnișor din Sânicolau Mare... de pe drumul Seghedinului mereu pierde nopțile pela serviciu de telefoane... Noi l-am sfătuit să se cumințească... nu de altceva decât biala bobă Effy se plânge că nu poate visa de tropotele vacacerului nocturn...?

...Domnișoara „aia“ cu bundiți de trei sferturi din Sânicolaul-Mare umblă cu nasul prin cer de încrezută ce e.: pentru că are zice ea clase secundare... Din purtarea e însă se vede că a umblat 4 ani pe clasa întâia...?

...La Buteni Ghiță Blănarul călărește pe o lapă găsiță prin Arad și că iapa în chestie are stăpân cu păsus și că e cam bătrânioară?

...Don Ion, marele fabricant de oțet din Tălagiu, văzând că nu merge bine cu oțetăria, vrea să înființeze o nouă „cooperativă“ pentru că spune el că fostul cooperativ n'a știut să conducă și de aceea s' dus fosta cooperativă pe ghiță. Ii ti tu deștept... dar nici bieții oameni nu sunt chiar așa de prost cum gândești tu!

...La Seleuș, mulți se întrebă de ce oare Bendi cărciumarul, care e fost vânzătorul timbrelor dela Pr. nu i se aplică pedeapsa cuvenită? Dar postul de jandarmi ce-a făcut cu procesul susnumitului?... S'a înținat s'au nu?... că muerile bătrâne mereu vorbesc de soarta lui Bendi.

...In Baia de Criș, lumea vorbește de Mărioara cea supărată... că lăsat-o dascălul. Mereu apare pri sat busumflăta... că și-a cheltuit banii, ba și vinul cel mult pe car-l-a sorbit dascălul... Până la „dăscăliță“ e greu de urcat drumul du duiță! Să ne crezi..

I-a spus-o

Ionescu se întâlnește cu Popescu
— Știi Ionăscule, plec la Paris
— Și eu la München, zilele aceastea... Spune-mi te rog, îți lei nevastă la Paris?
— Dar ce, tu îți iei bere la München?...

De prin Banat

— Un fost subprimar când se'ntră poia spre casă dela Lipova, a pe-dut lada cu porcei. Oare de ce? Nu cumva pentru că a avut cu t-a prea frumoasă... floare?

— Nu credem, dar o spunem. La unul din Laboșinț i s'a făcut sechestrul. Pe lângă agenți a munit venit și câte-un gură cască. La urmă destul și bine, că omul s'a trezit sechestrat și fără ouă în cuibare!

Hai să ne bucurăm!

...Au fost numiți încă 81 agenți fiscali de urmărire!

Români!

Brânzeturi de toate speciile și calitățile, găsiți după gustul dv. numai la

„Aromat“

a căror calitate deține recordul în țară. Două mari premii de aur.

Rețineți: „AROMAT“ Brânzărie specială. Calea Mareșal Averescu 3. (Lângă cinema Urania).

Vărfurile

Odată cu plecarea la Cluj a unui student lumea se întreabă ce școală urmează tânărul nostru pe acolo?... Doctoratul pe care se zice că l-a luat acum doi ani, l'ar fi pierdut odată cu plecarea domnișoarei dela... Poștă!...

Laboșinț

Foaie verde, foaie mică,
Cum plânge lelea... rică
Că Ion care-a căpărit-o,
Poate c'a batjocorit-o...
Căci un an a tot iubit-o,
Pe urmă a părăsit-o!...
Bată-te, măi Ioane, bată...
Nouă stele dâng'olaltă,
Și-a mea dragoste de fată...
Că pe mine m'ai lăsat,
Și pe Lelița i luat.
M'ai iubit ca pe-o copilă,
M'ai lăsat ca pe o străină,
M'ai iubit ca pe o cucoană,
M'ai lăsat ca pe o vădană!...
Când mă iubeai muream de răs,
Iar acum mor de plâns!...

Uniformele reglementare ale Frontului Renașterii Naționale se vor confecționa, conform regulamentului publicat în „Monitorul Oficial“ la

GH. MARIȚA croitorie

ARAD, Str. Dr. Petran 5 (fostă Sava Brancovici)

Tot acolo se confecționează uniforme pentru pre-militari și străjeri. Prețuri avantajoase.

Ghezășu și baba Marta

Dă tri zăle tăt ietrebă
P'alu Marcu — s'o auz!
— „La șe șiasuri am io gezăș
„Tu sci că iesci călătz

Și io spus alesta bini
„Ai la două dop 'amniaz“,
Da ie vez măcau-ar groapa
Ii cam grosă în obraz.

Ii întrebă să-i pricosce
„Mă să nu cumva smiecoșci
„Că nădrăjă după cinie
„I-oi țapa în tâu la pești.

Iacă o vinit și Zăna
Puni-ce la pocolit.
Nuși, cărnaț și coaste fripoe
Ș aloli și o nimerit

Și să îmbracă bătrâna
C'o parece de păpuși
Și cu șinși rânduri dă poale
Dă ț vine să ț fași la cruși.

După șe găță cu tăce
Să țapă pã la veșini,
Ca să-ș ieie „Zăua bună“
Că să dușie întră strini.

Și când fu cam pã la zășe
Să luă la drum și.. hai..
„Că, ghezășu nu ci-așciaptă
„Da tu dă l așcepti, nu i bai“!

Tăt mutând străitâli'n space
Plinie dă nuși și cărnaț,
Iac 'junsă într'o vreme
La stație — pã târnaț.

„Iuce mărg să-m scot țadulă
„Că mă cem că sor gata
Zășe ie. Și să ciar dușe
La-un obloc — ingi să da..

Bagă brânca în poșnare
„Școace bani, și zășe atunși:
„Domnule dă-m o țadulă
„Pân 'la 'Rad că mărg la prunși.

— „Hai că-ț dau, da mai tri șiasuri
„Ai aiși dă așceptat
„Pre pogană-ai fost măicuță
„Pre din grabă ci ai luat..

— „Nu-i bai Domnule dă asta
„Iacă mărg aclo la prun
„Să mai stau on pic la umbră

Și s'o dus pã cum vã spun.

Și tăt stã ie stã la umbră
Pânã-odată-o adurmit
C'o făcut dăstulă cale
Și dă străit vez, s'o zdrobit.

Cum durme su 'prun odată
Bica suflă u... uu.. uu!..
Ie trãcni și hai la gezăș
Și strãga: „Mă nu ce duu!..“

„Stai mă! Că m'am scos țadulă,
„Mă, vez asta drept iar nu i,
„Să-ți inseluie iel banii
„Și sã nu ste să ce sui

„Șe să fac? Plăci-i țadulă...
„Și rușanie am să păt;
„Dă mă duc nãpoi cu straița
„Mă mai rãge satu tăt.

„Pântru asta lãș tãrhatu
„Ciar la domnu impigat
„Ca veșinii să gãngiască
Că la prunși l-oi fi lãsat.

Ie țacu pã cum gãngisã
Și la casã s'o urnit!
Cum ajunsã — tăt 'ntrebã
„Așã iuce ai vinit?“

„Stãț, că mincinaș voi spunie
Cum m'am des și și-am pãtit:
„M'am suit pã ghezăș... Doamnie!
„Si nu-i nimi... nimi... băt!

„Înșepu să fvgã bica
„Cum ar fi store aldãmaș...
„Da când fu mai fainã'n ghezăș
„Sã opri drept în oraș!

Allo!... Aici Radio Bravo!

Urmează azi emisiunea... și cred că rãu n'o să vã parã,
Cãci știu eu cã-l vesel romãnul, când așteaptã primãvarã...
Se sucește noaptea 'n pat lângã draga-i de nevastă,
De gãndești cã-l o sfãrleazã... pân'ce somnul îl adastã...
Astãzi însă schimbați firul și suciti butonul „tare“
Ca prin unde lungi să prindeți... ora de... „înștiințare“
— Zic prin unde lungi nu scurte, pentru cã s'a schimbat chela,
Azi problema ce-o 'nvãrtim... nu-i bãrbatul ci femeia..
Deci pe voi ce cu mândrie, reprezentați sexul slab,
Vã 'ntereșeazã „povestea“ întãmplatã în Nãdab...

Cicã 'n satul de mai sus, într'o aleasã familie,
Stingurul odor în casã, fu o fatã ca să fie...
Care când se 'mplini timpul, a fost dusã pe la școalã,
La... liceu sau de nu credeți... poate și la cea normalã...
Unde a primit ea multã... învãțaturã de carte,
De știa 'n cãte județe Țara noastrã se imparte...
...Mai știa cã Domnul Ștefan a purtat multe rãzboaie
Și le-a câștigat pe toate... știa și de ce nu ploate
Cu vin... ci numai cu apã... ba știa și cãt e ceasul
Dupã soare calculãnd... Știa cum se face pasul
Mare... mic... ori defilarea, dupã muzicii cãdnești,
In sfãrșit vã spun pe cinste... cã știa tot ce dorești!
Veni însã mãritișul și-a piecat „școlãia“ fatã,
Mãndrã de științã... b'ata s'a trezit însã de-odată,
Cã rufele sunt murdare... nu-l cãmașe pe bãrbat!..
Cum sã le facã curate?... cãci ea de asta n'a 'nvãțat!..
— „Vai de... mine, ce sã fac?... Nu-mi mai fac capul de parã
Le trimiți la mãmicișã sã mã scope de ocarã...
— ...Dar pe Jo'a viitoare o sã-mi vinã musafiri!..
...Eu nu știu gãti-o mãncare... N'am învãțat nicãiri!..
Ii scriu ch'ar azi la mãmica... și ea știu cã o sã vie,
Deși este cum departe... dacã bine vrea sã-mi fie!..

Inchideți toți aparatul, sã nu v'apuce furia,
Cã povestea de mai sus, s'a 'ntãmplat în Romãnia!..

Doctor Costache din Șeitin

Povestea celor două ordonanțe

— Sau unde se vede cã nu-i pentru cine se nimerește —

Un cãpitan de cavalerie de pe vremuri, avea, ca tot ofițerul, douã ordonanțe: una personalã și a doua, la grajã, pentru cal. Treabã bunã cã'n vremurile dinainte de rãzboiu. Și mai avea cãpitanul o parte bunã: nu-și bãtea oameni, ci dacã făceau ceva, îi trimitea cu un bilet la plutonierul major dela infirmeria regimentului. Acesta, dupã ce citea bilețelul cãpitanului, apoi știa el ce sã facã: mi-i snopea așa ca nãinte de rãzboiu.

S'a întãmplat într'un an, cã ordonanța personalã a cãpitanului sã fie un evreu. Nimic deosebit în toatã treaba asta. Lucrurile au mers bine multã vreme și cãpitanul era mulțumit de ordonanțã. Într'o searã însă, ordonanța se apucã de boro-boaje și ce nu face, destul și bine, cã a doua zi dimineața primește un plic închis dela cãpitanul sãu care-i spune:

— Te duci cu bilețul ăsta la plutonierul major dela infirmerie. Al înțales!

— Țales, sã trãiți!

Evreul pleacã. Pe la prãnz când vine cãpitanul acasã, în loc sã-și

Și ghezășu-i ca și caru
Ciar dã-i tras cu levegheu.
Dã nu i nimi mere iuce,
Dã-i tãrhat — mere mereu.

Hãm... fãrã tãrhat bãsama
Are și iel mãi mult fol
O mãnat tăt iuce... iuce...
Ș'amu am ajuns la voi.

Vez, îi bini sã meri sãngur
Cã și lui îi mai ușor;
Și ce dușe mai dã vieme
Și mai iuce — ciar cã'n zbor!

Traian Rusu-Șiriani

gãseascã ordonanța snopitã în bã-tãie, o gãsește fierãnd. Ceva sus-pie. Dupã ce se desbrãcã și se întinse pe o sofa, cãpitanul întrebã:

— Mãi Morisț, al dus bilețul la plutonierul major dela infirmerie? Evreul, zãmbind rãspunse:

— Trãiți, domnule cãpitan... io știam dija ce ar sã mi se 'ntãmple dacã mã duc dija cu bilet la don p'tonier major dela firmilie și am dat bilet la Ion ordonanțã deia cai dija sã-l ducã el dija... di ce sã-l duc io dija chind îi poați duce și iel dija și iel e mai tare dija ca mine?

O femeie care se gãndește la toate

Un scoțian se găsea pe patul de moarte. Nevasta lui o femeie bondoacã și plinã de bunãvoințã și negi, care veghea la cãpãtãiul lui, îl întrebã:

— Dragul meu, ce-aș putea oare face pentru tine?

— Ah! ah! rãspunde scoțianul suspinãnd adãnc, simt un miros plãcut gãdilãndu mi nãrile Fii bunã și dã-mi o leacã din șunca și ouãle cari le vãd coles pe masã...

— Cu nepuțințã, Mac dragã, deoarece imi trebuie sã fac cu ele pomanã dupã ce-i muri tu!..

Ține minte trei cuvinte

„Bravo“ merge înainte

Gila Juãn Nojțã sicire...

Iacă mã șie sã vã scriu amu cã tarle vã spãrlerãți o țirã cã vo dușie la bãtae dapu iacã cã nui nimica, cã iarã o fi pașie și li-nișce ca sã pucești și ci la Bãravu nost și sã mai rãgești o țirã. Pânã atunși, iacã vã scriu cã la Hãlmași leste on pãrau cu hibã inge tãce fecile dau gi bal cã nu sã pot mãrita. Iacã amu nu gi mult una gintrã fece așela pã carie o învãfato șe bãtrãnd sã se imbrãșle. o fost increștințatã cu unu gila Tãlãgi. Amãndoi or fost o țirã pã la Arad și pași or celtut v douãzãști gi ml ge zloz rumãneșci. Cã darã o trebit sã lie cumplere la amãndouã cãce tãce așe darã cum sã cãgie la fatã increștințatã. Ba llo mal dat și nu șciu cãce suce împrumut Noa cã tăt ar fi fost binle numa dupã șie și ele douã or agiuns acasã la Hãlmașiu nu lio mal trebit pãla carie llo imbrãcat numa or înșieput sã pietreacã cu alți gi ganșeal cã banil lor îi beu. Noa cã tarlet fainã tãtã triaba asta noroc numa cã ele au obraz gistul gi marie gi nu sã viege când roșãsc. Numa nu șciu șe o fi atunși când lel llo întreba șe o fi cu însurãtoarea și cu darea napol a banilor. Așe zo cã nul nișt o faptã fãrã rãsplatã și mal cu samã o faptã gi atasta trebe sã albã o rãsplatã și mal cu samã o faptã gi aiasta trebe sã albã o rãsplatã croitã tăt dupã ie.

Apoi iaca darã cam așe stãm pã la Hãlmași Da sã nu credești cãt mal bine în alce sace Pã tăt locul is uoamini și muleri gi aștelea carle coatã sã sã imbogãțascã fãrã sa lucrile și înșeluinãd pã alți Dapu voi sã nu fașlești așe, cã pã tãți vã scriu la Bãravu gi mai marie rușnie cã vã șcesc tãști.

No apu dupã șie vo trilecut spãrletura sã nle mal trãmicești cãta a-bollmence cã și noi trebe sã trãlm.

Al vostru
IUAÑ NOJȚĂ

Contra Repliei.

Dlui V. V. Lãdaru care mi scrie în „Școala Vremii“ cã picãtura mea de otravã servitã lui a fost „curatã apã chioarã“.

Dupã replica ții, cam grabnic datã, Mã faci sã spun o faptã grea...

Tu n'ai beut apã curatã,
Decãt... din picãtura mea!..

Aceluiaș

Eu știu dece te-ai supãrat!..

... Cã numai apã chioarã ții-am servit,
Pe viitor însă-ți promis,
Cã lângã apã-ți dau și un...rabat.

Lui A. Șeitineanu care m'a asaltat cu „sãgețile“ lui fãrã efect.

Sãgețile ții trimise mie,
S'au risipt toate pe jos...
Cãci nu mã așteptãm bãdie,
Sã le trimiți... în partea cea din dos!..

Lui V. Lãdaru și A. Șeitineanu.

V'ați pornit pe-un ton acerb
Sã masaltați... Eu însă's recel!..
Aidoma ãlui din proverb:
„Sã latre cãinii... caravana trece“..

C Mnerie

Doliul Aradului

(Continuare din pag. 1-a)

cât și prin succesele obținute la bară în grelele procese urbariale ale sătenilor din Ardeal. De tânăr a fost ales în comitetul central al partidului național român din Ardeal, în congregația comitatensă (consiliul județean) și congresul național bisericesc. În anii 1905—1906 și 1906—1910, a fost trimisul circumscripției electorale Ineu, ca deputat în parlamentul din Budapesta, unde a luptat cot la cot cu prietenii săi pentru drepturile românilor. A luat parte activă la înființarea tipografiei „Concordia” din Arad și mai târziu la înființarea și organizarea administrativă a ziarului „Românul”, în care d-rul Suciu a publicat articole documentate de câte ori situația noastră în raport cu ungurii sau cu Viena o cerea. În 1916, la intrarea României în război, guvernul maghiar a ordonat internarea sa în tabăra de concentrare din Veszorem, lângă Sopron, unde a stat aproape un an. Scăpat de acolo, d-rul Suciu își continuă activitatea până în anul 1918, când, după desagregarea imperiului austro-ungar, este însărcinat de comitetul național român cu organizarea marelui adunări de la Alba Iulia, care avea să proclame unirea cu patria mamă. În ziua de 1 Decembrie este ales membru în consiliul dirgent și încredințat cu conducerea resortului organizării și propagandei. În această calitate și în vremurile turburi, când autoritatea ungară fusese înlăturată și alta încă nu-i luase locul, d-rul Ioan Suciu a dezvoltat o muncă tăcută, anonimă, pentru a organiza administrația Ardealului și a restabili siguranța publică, liniștea și încrederea în forțele neamului nostru. În 1920 a fost numit prim-președinte al consiliului suprem pentru reforma agrară din Transilvania, delegat președinte al comisiei de unificare și secretar al agriculturii și domeniilor, iar în 1921, șef al contenciosului statului pentru Ardeal cu sediul la Cluj. Din 1923 până în 1930 a fost decan al baroului avocaților din Cluj, iar în 1927 a fost ales senator. Din 1930 d-rul Ioan Suciu, retras în com. Chișinău Criș, unde a ridicat un bust luptătorului dr. Mihai Velici, a îndeplinit profesia de notar public. În ultimul timp d-rul Ioan Suciu a fost numit membru în consiliul superior al Frontului Renașterii Naționale. A fost decorat cu ordinul Ferdinand, în grad de mare ofițer, cu Steaua României în grad de cavaler, cu Coroana României, etc. Cea mai frumoasă decorație, însă, i-a acordat-o neamul românesc prin dragostea ce i-a arătat-o în viață și prin durerea cu care-i plânge moartea.

S. M.

ȘI DVS.!

... veți avea nevoie de o informație din Capitală sau din lumea întreagă. Deaceia e prudent să păstrați adresa Institutului românesc de documentare „TOT”: București 1, str. Sf. Constantin 24 (telefon 316-15) care vă răspunde la orice chestiune dacă-i trimiteți mărci pentru răspuns și o modestă taxă percepută la fiecare caz în parte.

Cereți prospecte și informații gratuite dela adresa de mai sus, referindu-vă la ziarul Dvs.!

Se dărâmă teatrul Aradului!...

(Urmare din pag. 1-a)

...Și acum o explicație: lemnăria teatrului de vară a fost adusă din orașul Gyula sau Csaba nu ne amintim bine — unde a servit ca acoperiș la manejul căzărnil un regiment de cavalerie... Așa că vedeți, de unde a primit și unde a ajuns!... E locul să întrebăm:

— Materialului din teatrul de iarnă, ce destinație i se va da?

Radu Baltag

Explicația

Un turist german, care aprecia probabil foarte mult vinul francez, bău atâta, într'un local parzian încât căzu sub masă.

Când se trezi, chelnerul îi prezentă nota pentru 13 sticle.

— Imposibil! protestă omul în stomacul meu nu intră decât 12.

— Din această cauză, a treisprezecea vi s'a urcat, desigur, la cap răspuns chelnerul.

Leit

— Tăticule tanti, Silvia te-a insultat.

— Cum așa?

— Păi da, ieri a spus că sunt un măgar, și azi: „Leit taicăsău”.

Presupunere

— D-le șef, spune noul practicant mi se pare că vă cheamă la telefon soția dv.

— Ce vorbă-i asta: „mi se pare”?

— Funcționarul mei trebuie să știe totul precis! Așa dar, mă cheamă sau nu mă cheamă?

— Scuzaji, d-le șef, dar d-na mi-a spus: „Tu ești idiotule?”.

Invers

— Cum găsești rochia mea?

— Nu o găsești! O caut..

Spune doctorul

— Cum o ducl cu ochii?

— Doctorul spune că văd ceva mai bine.

Intre medici

— Va trebui să-l facem o mică operație!

— Ce mică, frate uși că pacientul e milionar?

Răspunsul meritat

La unul din acele baluri de binefacere deschise oricui plătea prețul de intrare foarte ridicat, cancelarul Bismarck întainindu-și propriul său croitor, îl întrebă cum îi place serbarea.

— Exceiență, e foarte frumos, doar publicul cam amestecat.

— Ei, dragul meu, nu poți avea pretenția să fie numai croitori!

Deosebire

Madelaine Brohan se îmbrăca la bătrânețe cât se poate de modest. Cuiva cere să mira de această simplicitate îi răspunde:

— La vrâsta mea, nu te mai îmbraci, te acoperi numai!

Intr'o băcănie

Asta s'a întâmplat pe vremea când politicianismul era în floare și fraudele se țineau lanț, iar o mulțime de persoane marcante, implicate în ele, formau majoritatea pensionarilor din închisori.

Intrând odată într'un magazin de „coloniale și delicatose” pentru a face niște cumpărături, avu ocazia să asculte următorul dialog între un țaran și negustor:

— Dar seara cum o dai jupâne?

— 5 lei bate, 5 lei! S'a mai scumpit cu un leu la kgr.

Acu, fie că se scumpise sarea, fie că negustorul ceruse mai mult pentru speculă, cert e că în urma acestui răspuns, țaranul întrebă!

— Da ce jupâne, au mai scumpit-o de când au începută să o sape la ocnă și bierli ăla marii?

La dentist

Un pacient se înfățișează la un dentist de pe strada O teni. După ce examinează atent gura pacientului, dentistul întrebă:

— Vreți să vă plombez măseaua ori s'o scot?

— Nu există altă soluție?

— Ba da. O pot întâi plomba și pe urmă s'o scot!..

In ora de religie

Intr'o școală dintr'un orașel din provincie, profesoara, duduia frumoasă ca o „vampă” din filmele americane, cu genele mătâsoase și moi, întrebă o elevă:

— Spune-mi fetico, cine te-a creat pe tine?

— Eu, răspuns micuța elevă, am fost făcută în parte de Dumnezeu...

— De ce numai în parte?

— Fiindcă atunci când am venit pe lume cântăream 4 kilograme, iar restul le-am adăugat eu după aceea!..

Cele mai frumoase bijuterii, ceasornicele cele mai precise, tacâmuri, și obiecte pentru cadouri la

COLOMAN HARTMAN

Bijutier

ARAD, Palatul Minorităților. Preturi solide.

O idee aproximativă

— Mumia asta trebuie să fie tare bătrână, d-le custode.

— Ca să vă faceți aproximativ o idee, madame, e destul să vă spun că în comparație cu ea sunteți abia o copilă...

Așa da

— Domnul acela scurt și gras l'a bătut odată pe campionul mondial de box.

— Ei, gogoși...

— Cum gogoși? I-a fost profesor în clasele primare.

Doctorul

Ah! ce bine îmi pare că te văd doctore! Cum o mai ducl?

— Ca de obicei: iau viza ușor?

Teribilă armă

— Drept vorbind, de ce cântaji, d-ră?

— Numai așa, ca să omor timpul.

— A, trebuie să spun, că aveți o armă teribilă!

Vindecat

Medicul: — Auzul dv. e acum excelent. Tratamentul s'a terminat.

Pacientul: — Ce-ai spus acum?

Medicul: — Auzul dv. e excelent. Imi datoraji pentru seria de ședințe două mii de lei?

Pacientul: — Nu e posibilă o reducere din nouă mii de lei?

Medicul — (strigând): Fie, pentru dv. excepțional opt mii.

Pentru mascarea gustului

— D-ta ești vegetarian?

— Desigur, trăesc numai din cartofi.

— Zău, se poate trăi numai din cartofi?

— Firește. Trebuie să ai numai o metodă. Eu cartofii îi dau purcelului meu și mănânc apoi purcelul la tavă!..

Din gura copiilor

Zizica. — Mămică, o să capăt și eu odată un bărbat ca papa?

Mama. — Probabil, puico.

Zizica. Și dacă nu mă mărit, am să fiu cu tanti Caliopei?

Mama. — Nici vorbă, puică.

Zizica. — Groznic!..

Intâlnirea

— Unde te duci așa de grăbită?

— Am intâlnire cu bărbatul meu la două!

— Ai toată vremea! E de abia două jumătate.

Operație

— I-ai pus înecatei o oglindă în dreptul feței ca să vezi dacă mai respiră?

— Da.

— Ei și?

— Și-atunci înecata a deschis ochii și a uitat în oglindă și a cerut pudra.

Vorbă

— Bravo maestre, ai făcut un vestel meu un portret admirabil.

— Nu-i lipsește decât vorba.

— Las-o așa nu i mai spun. Atât mi-ar mai mai trebui.

Masina de scris „Jost” cu 700 Lei în vânzare. Str. Coșbuc 7

Mica publicitate

A. B. C. școală particulară, P. Iancu Nr. 2. Învățați limbile: engleză, franceză, germană, română etc. precum și: contabilitate, dactilografie, stenografie. Se pregătesc elevi în particular.

MAȘINI DE SCRIS de vânzare de imprumut, la M. SZEGFÜ Arad, str. Brătianu 7. Tel. 11-44. Atel special de reparațiuni pentru: mașini de scris, mașini de calcul, tocure rezervoare. Depozit de hârtie — șapirograf — indigo și toate accesoriile pentru mașinile de scris.

Ceasuri și bijuterii din aur vândute cu preturile cele mai eficiente firma IOSIF REINER Arad, str. Ionel Pirici 3., în dosul Teatrului Comunal.

La Concordia Soc. An. Culturală Arad

Str. Vasile Goldiș, 6, sunt de închiriat ab. 1, Mai, 1939.

O locuință compusă din 3 camere, baie și dependințe și un local compus din 3 încăperi pentru birou, atelier sau magazine.